

καρκίνος

καρκίνος, ο, ουσ. [<αρχ. καρκίνος], ο καρκίνος· το καρκίνωμα (βλ. λ.).

- *βγάζω καρκίνο ή βγάζω τον καρκίνο*, **α.** ταλαιπωρούμαι αφόρητα από την αργή κίνηση κάποιου μεταφορικού μέσου στο οποίο επιβαίνω: «ήταν τόσο προσεκτικός ο οδηγός που, μέχρι να φτάσουμε, βγάλαμε καρκίνο». **β.** υποφέρω από την πίεση που νιώθω από κάποιο πρόσωπο ή κατάσταση: «έβγαλα τον καρκίνο μέχρι ν' απαλλαγώ απ' την παρουσία του || έβγαλα τον καρκίνο μέχρι να ξεχρεώσω το δάνειο που πήρα απ' την τράπεζα».

- *είναι σκέτος καρκίνος*, είναι πολύ στρυφνός, πολύ κουραστικός, πολύ ανάποδος, πολύ ανυπόφορος άνθρωπος: «μην ξεγελαστείς και κάνεις καμιά δουλειά μαζί του, γιατί είναι σκέτος καρκίνος».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας